

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1929 r.

w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających
taryfę celną.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) tudzież ustępu 2 art. 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyjaśnienia do pozycji 228 taryfy celnej wywozowej, zawarte w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lutego 1926 r. w sprawie wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304), zamiast dotychczasowego (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 84, poz. 471) otrzymują następujące brzmienie:

Przez dłużycy i kłody, wymienione w pozycji 228 taryfy celnej wywozowej, należy rozumieć nieobrobione pnie drzew (strzały) w całych długościach lub ich części nie krótsze niż dwa (2) m. przy drzewie liściastem i trzy (3) m. przy drzewie iglastem oraz grubości dwadzieścia (20) cm. i wyżej w cieni-
kim końcu.

Przy długościach do ośmiu (8) m. włącznie pnie takie lub ich części otrzymują nazwę kłód; przy długościach większych — nazywają się dłużycami. A więc kłody i dłużycy są to nazwy handlowe drewna użytkowego w stanie surowym, różniące się od siebie tylko długością. Dłużycy i kłody bywają zazwyczaj nieokorowane lub okorowane na czerwono (bez obnażania drewna); w wypadkach wyjątkowych są one okorowane na czysto.

Od dłużyc i kłód podlegających cłu wywozowemu, jako drewno użytkowe w stanie surowym, należy odróżniać te sortymenty drewna, które będąc również w stanie okrągłym i posiadając wymiary w niektórych wypadkach identyczne z przyjętymi dla kłód i dłużyc, są jednak ze względu na specjalny rodzaj obróbki dostosowane do szczególnych potrzeb rynku i w tym stadium obrobienia używane bywają jako produkty końcowe, wskutek czego nie mogą być uważane za surowiec drzewny, podlegający dalszej obróbce, t. j. za dłużycy i kłody, podlegające opłacie cła wywozowego.

Specjalne sortymenty drewna, wolne od cła przy wywozie, otrzymują osobne nazwy i dla uniknięcia nieporozumień przy dokonywaniu odpraw wywozowych podaje się poniżej opis i charakterystyczne cechy tych, wolnych od cła wywozowego, sortymentów drewna.

1) **Kopalniaki** są to cienkie sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o grubości poniżej dwudziestu (20) cm. w cieni-
kim końcu, czysto (t. j. z kompletnym zdjęciem kory i łyka), półczysto (t. j. z pozostawieniem części kory i łyka) lub na czerwono okorowane na całej powierzchni i długości do ośmiu (8) m.

2) **Słupy telegraficzne i telefoniczne.** Są to cienkie sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy do dwudziestu (20) cm. w cieni-
kim końcu, czysto lub półczysto okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone i długości od siedmiu i pół (7,5) m. do dwunastu (12) m.

3) **Słupy do przewodów elektrycznych.** Są to sortymenty sosnowe, jodłowe i świerkowe o średnicy do dwudziestu czterech (24) cm. — w cieni-
kim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone i dłuższe niż dwanaście (12) m. Słupy te powinny być zupełnie proste; w każdym razie największa strzałka krzywizny nie powinna przekraczać 1/3 średnicy, mierzonej w połowie długości słupa.

4) **Kłocki belgijskie.** Jest to sortyment dębowy, okorowany lub nie, o długości od dwóch i sześciu dziesiątych (2,6) m. do dwóch i ośmiu dziesiątych (2,8) m. i o średnicy od dwudziestu pięciu (25) do trzydziestu trzech (33) cm. w cieni-
kim końcu.

Wszelkie inne niż wymienione powyżej w pp. 1 — 4 sortymenty drewna iglastego i liściastego o wymiarach, podanych dla kłód i dłużyc, podlegają opłacie cła wywozowego.

Natomiast wszelkie sortymenty drewna, które nie mogą być zaliczone do dłużyc i kłód (np. drewno opałowe, papierówka świerkowa i jodłowa okrągłakowa i szczapowa, żerdzie i temu podobne) lub nie są wymienione w obowiązującej taryfie jako podlegające opłacie cła wywozowego, są wolne od opłaty tego cła.

Wymiary długości mierzą się w metrach (m) i dziesiątych metra, wymiary grubości — w centymetrach (cm) i dziesiątych centymetra; grubość mierzy się zawsze bez kory.

Przy wymierzaniu drewna dopuszcza się pewne odstępstwo od powyżej wymienionych rozmiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm. w grubości drewna i dziesięć (10) cm. w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane nie przynosi 10% całego ładunku.

Przy mierzeniu średnicy drewna okrągłego należy wymierzyć największą i najmniejszą średnicę prostopadle do siebie i jako średnicę miarodajną wziąć średnią arytmetyczną z tych dwóch pomiarów. Np. jeżeli średnica największa jest 21 cm., średnica najmniejsza 18,6 cm., to średnica miarodajna będzie $(21 + 18,6) : 2 = 19,8$ cm. Jeżeli przytem otrzymuje się liczbę ułamkową, to należy zaokrąglić ją do całych centymetrów przez odrzucenie cyfr dziesiątych od 1 do 4 i dodanie jednego centymetra dla cyfr dziesiątych 5 i więcej. Np. w poprzednim przykładzie średnica drewna dla taryfikacji wynosić będzie 20 cm.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1926 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 471).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*